

Holger Hansen: Vi er nået frem til behandling af de meget omtalte pensionslove, som en gang tidligere har været på dagsordenen, men som af dengang mørklagte grunde blev fjernet fra folketingets dagsorden. Det var dengang, man her i huset talte om en kulegravningsbande og dens undersøgelser. Det var dengang, disse forslag endnu ikke af regeringens medlem af omtalte udvalg, budgetministeren, og de andre ministre, der var informeret, var opgivet som eventuelle spareemner. Nu foreligger de til første behandling.

Her står regeringen med endnu et af de løfter fra den gyldne oppositionstid, som betyder øgede statsudgifter. At regeringen har haft svært ved denne beslutning, vidner forhistorien jo om. Skal, skal ikke, har regeringen åbenbart sagt til sig selv. Det var lige ved at ende med skal ikke, men vi fik så statsministerens ord for, at socialdemokratiet sandelig ikke ville gå med til sociale forringelser. Er der da tale om sociale forringelser, hvis disse forslag ikke blev vedtaget?

Jeg erindrer om, at på tirsdag skal vi behandle endnu et lovforslag inden for dette område, som betyder 200 mill. kr. mere til pensionisterne. Jeg erindrer om, at vi i efteråret gennemførte forhøjelser af pensionerne med virkning nu fra april, og jeg erindrer om, at vi til foråret, hvis man ellers i dette hus vil følge skikken fra tidligere overenskomstfornyelser, vil gøre det samme. Jeg erindrer om, at vi har en pristalsregulering af disse ydelser, og jeg erindrer om, at vi fra venstre har sagt og givet tilsagn om, at vi vil se velvilligt på mulighederne for at løse det, man har kaldt pensionisternes skatte-klemme. Der er altså ikke noget om, at der var tale om eller kunne blive tale om sociale forringelser, hvis disse forslag ikke blev vedtaget — selvfølgelig ikke.

Pensionerne er i de senere år steget stærkere end de erhvervsaktives indtægter. Særlig fra 1968 til 1971 er forholdet mellem samtlige arbejdere, faglærte som ufaglærte, og pensionisterne blevet forrykket væsentligt i pensionisternes favør.

I Socialt Tidsskrift nr. 2 for 1971 er der en redegørelse for disse spørgsmål fra socialministeriets statistiske konsulent, og jeg vil specielt gøre hr. Albertsen opmærksom på dette dokument, hvor man altså har statistik helt frem til 1970, og hvor der gøres

rede for nogle tal, som viser denne kraftige stigning i pensionisternes disponible indtægt i forhold til forskellige arbejdergruppers. Tabellen viser, at pensionerne er oppe på over 60 pct. af gennemsnitslønnen, når hensyn tages til pensionisternes lempelige skattevilkår. Der er sket en ganske kraftig stigning i årene fra 1967-68 og frem til 1970-71, en stigning fra vel 55 pct. og til måske mere end 60 pct; det er altså det, hr. Albertsen kalder at spise af. Det synes jeg dog er en temmelig besynderlig udtalelse om disse spørgsmål.

Men regeringen ønsker altså at bruge 300 mill. kr. til almindelige stigninger i pensionerne. Man kunne fristes til at spørge socialministeren: er dette sket efter en prioritering inden for den sociale sektor, eller er det populært sagt et slag på tasken? Har man tænkt sig at klare skatteklemmen, eller — og her kan jeg spørge ligesom den forrige ordfører, fru Ulla Worm — er det de penge, der ellers skulle være brugt til dette, der nu er gået herhen?

Jeg mener at have påvist, at om noget efterslæb — for at bruge dette besynderlige udtryk, der er rykket ind i dansk politik — for pensionisterne kan der ikke være tale.

Venstre må i en bedømmelse af disse forslag lægge en økonomisk vurdering til grund for vor stillingtagen, idet det er klart, at venstre naturligvis gerne ser en forhøjelse af pensionisternes indtægter, såfremt vi måtte mene, der var en økonomisk mulighed herfor. Venstre mener ikke, en sådan situation er til stede, men jeg har også bemærket mig, at ministeren i sin fremsættelse overhovedet ikke kommer ind på nogen begrundelse for det skridt, der her tages. Jeg har bemærket mig det samme med hensyn til den socialdemokratiske ordfører i dag, der ikke med ét ord klargjorde, hvorfor man gjorde dette. Jo, hr. Albertsen henviste til et ændringsforslag fra sidste forår, men det er jo ingen forklaring på, hvorfor man sagligt mener, at den lovgivning, man her lægger op til, er den rette.

Venstre kan altså ikke medvirke til disse forhøjelser af pensionerne i almindelighed. Vi mener ikke, at disse forhøjelser er velbegrundede, og vi finder, at dette i høj grad minder om stemmekøbspolitik, som regeringen og dens støtteparti selv må tage ansvaret for.